

God Veraf ...en toch Nabij



De Schepping, van Yitzhak Ben Yehuda

In de Bijbel is God de totale abstractie, de totaal andere, een mysterieuze onbenaderbare God. Tegelijk is Hij ook de volstrekt nabije, de aanspreekbare: 'Hij die onder ons woont'. De schepping is door drie muren omsloten, zo leert de Joodse traditie, net als de allereerste letter in het scheppingsverhaal, de beth (ב), zodat het ons niet geoorloofd is zeker te weten wat er vóór de schepping was, noch wat zich erboven bevindt (de Hemel), noch eronder (de Hel).¹⁾ De beth verwijst ook naar het paradijs, de 'Beth Eden' uit Genesis 3:24, een tehuis dat sinds de zondeval een afgesloten ruimte is geworden. Het paradijs had als het ware kijkgaatjes waarmee naar het anderszijds kon worden getuurd. Zelfs dat wordt ons misgund! Slechts wat vóór ons ligt (Hebreeuws leest van rechts naar links) of er ooit vóór heeft gelegen – in wat geschiedenis heet, mogen we observeren. Omdat we de drie andere richtingen niet kennen, moeten we ons dat in geloof toeëigenen. De rechtvaardige leeft vanuit het geloof! Daarom is de eerste letter een beth en geen aleph (א), onze 'a', want aleph duidt God aan, de schepper en meester van het Al. Aleph omvat ook die dualiteit, want het bestaat uit een krul boven en krul onder, die door een lijn met elkaar verbonden zijn. De bovenkrul zou op Gods verborgen en oneindige eigenschappen wijzen, en eronder op de openbaring van diens wezen. Het is diezelfde paradox van onze ervaring van Jahweh, die tegelijk verborgen is en bevattelijk, veraf en toch nabij.



Fecit Hubert Luns – 2014

1 – Vergeef het hun want zij weten niet wat zij doen!

Jezus' eerste kruiswoord was: *“Vader vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen.”* Dat was niet slechts voor zijn beulen bestemd. Voor velen misschien een dwaasheid, maar er ligt toch een diepe wijsheid in verscholen. Waarom die vergeving wel voor ons en niet voor Lucifer? Antwoord: omdat hij ‘wist’. De engel des lichts doorzag alle gevolgen van zijn opstand. Het oordeel kwam daarom onmiddellijk en was definitief.

1) Genesis Rabbah 1:10.

Lucifer had een wil om zich tegen God te keren. Onze wil kent diezelfde vrijheid, maar kan dankzij onze onwetendheid (Ex. 33:18-23) als een geschenk van boven worden beschouwd omdat die onwetendheid respijt geeft.²⁾ Het *“niemand kan Mijn gelaat (panim) zien”* (vers 23) betekent ‘hier op aarde’. Alleen Jezus heeft in dit aardse de Vader kunnen zien. (Joh. 6:46) Alleen Hij wist. Maar Hij was dan ook zonder zonde. Onze onwetendheid verschaft een verminderde toerekeningsvatbaarheid. Lucas 12:48: *“Wie in onwetendheid dingen doet die straf verdienen zal slechts licht worden gestraft.”* We mogen blij zijn om deze ‘vrijplaats’, die aarde heet, die ons aan de wrekende arm van de hemelse rechter onttrekt! De Statenvertaling zegt het mooi: *“Wij zien nu als door een spiegel in duistere rede.”* (1 Kor. 13:12) Ten slotte, na een leven van genade op genade, zeggen wij deze ‘vrijplaats’ vaarwel en volgt het oordeel. Pas over de drempel van de dood zal alles transparant zijn geworden en *“zal ik kennen zoals ikzelf gekend ben”*. (wederom 1 Kor. 13:12) De kreet ‘eerst zien en dan geloven’ ziet voorbij aan de essentie van ons bestaan. Die irritante onwetendheid, vergis je niet, heeft een functie. Pas als de aarde op de drempel van het Vrederijk staat zal de onwetendheid voor goeddeels wordt opgeheven, wat elkeen dwingt tot een definitieve keus: voor of tegen God, voor of tegen Lucifer, in feite ook voor of tegen het Vrederijk.

De Mens heeft Keuzevrijheid maar geen Soevereiniteit

De door mensen gemaakte geschiedenis is niet de enige dimensie der wereld-geschiedenis. Gods hartstocht en oordeel overstijgen de menselijke dimensie. Grote veroveraars blijken simpele werktuigen te zijn van zijn mysterieuze wil... De mens heeft keuzevrijheid maar bezit geen soevereiniteit. De geschiedenis bestaat niet uit een toevallig samenraapsel van neutrale feiten, maar belichaamt een voortschrijdend drama in de verhouding tussen God en de mens. Het drama speelt zich af in de tijd op het wereldse toneel van de menselijke activiteit. Een strijd is gaande: in resolute afwijzing van God aan wie hij voorbijziet, pretereert de arrogante mens de geschiedenis te kunnen bepalen. De profeten getuigen van de ellende onder de mensen en over de slechtheid van de mens – van God die dat alles verdragen moet en zelfs tolereren [een last die alleen God kan dragen]. God worstelt met de mens en geschiedenis nu is het schouwtoneel waar God wordt getart, waar Hij oordeel velst en waar zijn koningschap zegeviert.

“De Profeten” door Abraham Joshua Heschel (hfst. 10)

Onze onwetendheid heeft een functie. Waar een tekort aan kennis heerst kan zich onze liefde tot de Waarheid openbaren. Wij starten ons aards tranendal met een gapend hiaat aan kennis om de grote ervaring te mogen opdoen van de ware betekenis van Liefde en liefde voor de Waarheid, wat een zekere mate lijden inhoudt. Die ontdekkingsreis is ons levensdoel. De engelen wisten maar hadden niet ‘geleerd’ wat de opstand in de Hemel verklaart en de onmiddellijke straf. Daarom moet het niet-weten als een gelukkig toeval en gezegende gelegenheid beschouwd worden en is tot op zekere hoogte verkieslijk boven het weten. (Gen. 2:17, 22:12; Mt. 1:19) Tegenwoordig kunnen de engelen ‘leren’ door ons te observeren en zodoende is onze les ook die van hun.

Soms beschikken wij over een soort kennis die ook Lucifer had. Neem een trein die langsdendert. Als ik mij voor die trein werp, kan ik ‘profeteren’ wat daar het gevolg van zal zijn (t.a.v. het lichamenlijk aspect). Dan is het oordeel van die trein, die op mijn

2) Voorafgaand aan Exodus 33:18-23 ziet Mozes Jahweh van aangezicht tot aangezicht (vers 11: panim el panim), maar hij ziet dan niet zijn glorie, want anders zou de discussie vanaf vers 12 daar niet op zijn gevolgd. In Genesis 32:31 zag ook aartsvader Jakob op die manier. De profeet Jesaja, echter, zag wel Gods glorie, maar eerst moesten zijn zonde en schuld worden bedekt. (Jes. 6:5-7)

lichaam botst, onmiddellijk en definitief. Samenvattend is het dankzij de door God verleende onwetendheid dat ons een leven wordt vergund van steeds weer fout doen, waarbij het in de bedoeling ligt het goede te doen. Maar helaas, zo eenvoudig ligt het niet. Zegt Paulus niet in de Romeinenbrief (7:18): *“Immers, ik besef dat in mij, in mijn eigen natuur, het goede niet heerst. Ik wil het goede wel, maar het goede doen kan ik niet.”* Waar blijft de vrije wil?³⁾

Vanaf het vroegste begin is het probleem van de ‘vrije wil’ of beslissingsbevoegdheid in verband gebracht met de toerekeningsvatbaarheid, wat een essentieel element is geworden in ons Westers strafrecht. In de intentie van het hart (Hebr. kavanah) ligt de vrije wil opgesloten. Om tot de daad over te gaan, ligt op een ander niveau. De meeste denkers die zich met dit probleem bezighielden, trachtten aan te tonen dat wij mensen veel invloed hebben op onze beslissingen, dat onze daden ‘van ons afhangen’ en niet van tevoren worden bepaald door het lot, door willekeurige goden, door logische noodzaak of een natuurlijk determinisme. Augustinus zag dat genuanceerder, want hij stelde dat onze wil net zomin het gevolg van ons redelijk verstand als van de ‘absolute’



vrijheid om het goede te aanvaarden of te verwerpen. Bijna alles wat tot op heden over de vrije wil is geschreven, heeft zich geconcentreerd op de precieze betekenis van begrippen zoals oorzaak, noodzaak en andersoortig determinisme. Het standaardargument tegen de vrije wil is dat het met geen mogelijkheid verzoend kan worden met noch toeval noch determinisme, wat het principe van de ‘begeerte’ op de voorgrond plaatst. De wil – in ons begrip van vrije wil – kan als een begeerte worden gezien, wat een aansporing is die uit het hart voortkomt (uit iets intiems dat tot het individu behoort), waardoor men tot iets geneigd is, of dat nu voortkomt uit het intellect of de natuur (de natuur kan zich door honger uiten en dergelijke). Zo zag Thomas van Aquino dat. Bij mensen is het meestal een combinatie van die twee. Dankzij intrinsieke begeerten streven we naar dingen en wensen die; we proberen ons op verschillende wijze daarmee te verenigen. Die begeerten hangen van een of ander bewustzijn af, instinctief of anders, dat beantwoord moet worden. Het is normatief aan welke begeerten men prioriteit geeft en hoe.

Correlatief aan de vrije wil is de vrijheid van meningsuiting. Een regering kan deze nooit uitbannen, want de menselijke natuur is nu eenmaal zo dat we ons onvermijdelijk over de dingen een mening vormen. Wel kunnen mensen in meerdere of mindere mate gedomineerd worden. Dominantie is een onzeglijk kwaad dat het geschenk van de vrije wil teniet poogt te doen. Het is natuurlijk een kwestie van arrogantie en trots te menen de kennis in pacht te hebben en anderen te dwingen zijn mening te volgen waardoor iemands persoonlijke zoektocht naar God wordt afgesneden. Als de duivel ergens de pest aan heeft is het aan Gods geschenk van de vrije wil, die ons bij onze geboorte werd toegekend. (Zie Boek der Waarheid: 2 okt. 2013.)

Alhoewel wij initiator zijn van onze keuzes, mogen we hieruit niet concluderen dat in die keuzes een verdienste ligt opgesloten alsof de vrije wil absoluut is. Strikt genomen

3) Er is ook een vrije wil zonder morele lading van bijvoorbeeld een hond die besluit links in plaats van rechts van de open haard te gaan liggen, of van een mens die liever een grijze dan zwarte broek draagt. Hier hebben we het over een ander soort vrije wil.

heeft de mens geen enkele verdienste in wat hij doet of kiest. Elke ‘verdienste’ is subsidiair aan de genade die daaraan voorafgaat, waardoor wij in Gods scheppingswerk mogen participeren, hetgeen prachtig wordt omschreven in de Catechismus van de Katholieke Kerk uit 1997 in het hoofdstuk dat over de verdienste gaat:

«« Aangezien in het domein der genade het initiatief aan God toebehoort, kan niemand de eerste genade verdienen, die aan de oorsprong van de bekering, van de vergiffenis en van de rechtvaardiging ligt. Bewogen door de heilige Geest en door naastenliefde kunnen wij daarna – voor onszelf en voor anderen – de genaden verdienen die nodig zijn voor onze heiliging, voor de toename van de genade en de naastenliefde, alsook voor het verkrijgen van het eeuwig leven. Zelfs tijdelijke goederen, zoals gezondheid en vriendschap, kunnen overeenkomstig Gods wijsheid verdiend worden. Deze genaden en goederen zijn voorwerp van het Christelijk gebed. »» (nr 2010)

2 – De Uniciteit van het Menszijn

Hoe verschillen wij in dat opzicht van dieren? De vrouwtjes van veel spinnensoorten kannibaliseren hun mannetjes na copulatie. Grote vrouwtjes vreten hun nietige partners op, eenvoudig omdat ze honger hebben en omdat het kan. Is het vrije wil? Nee. Want ze zijn niet vrij dat niet te doen als de gelegenheid zich voordoet. Neem het denkbeeldig geval dat zoiets zich bij een mens voordoet, niet dat zij haar partner opeet, maar hem vermoordt bij ontdekking van overspel. Dan zou haar verweer kunnen zijn dat door de omstandigheden gedwongen zij niet anders kon; dat het een ‘crime passionnel’ was. Toch is er een groot verschil. Want die spin kent geen twijfels en zal achteraf geen wroeging hebben. De mens daarentegen kan twijfels koesteren en toch het verkeerde doen, en er ook achteraf spijt van hebben, zelfs als hij niet in staat was anders te doen. Daarom spelen de ‘intentie van een handeling’ en de handelingsbekwaamheid een belangrijke rol in een rechtbank, die de maatstaf bepaalt waarom zoiets intrinsiek goed of kwaad was. (Luc. 20:47)

Zo gezien is de songtekst “*Ik doe wat ik doe en vraag niet waarom*” een afschuwelijke negatie van onze uniciteit.⁴⁾ De mens is gemaakt om tot een zekere mate van introspectie te komen, om daarmee recht te doen aan zijn vermogen tot zelfbewustzijn. Wee, de achteloosheid! (Mt. 12:36) Hoe dikwijls liggen onbeteugelde fantasieën op de loer, en daarin kunnen verkeerde intenties liggen. (Mt. 5:28) We lezen in het leven van de heilige Francisca Romana⁵⁾ over een vier uur durend visioen van de Hel, in het jaar 1414: “*God wilde mij sommige dames tonen die ik gekend had in de Roomse samenleving. Voor welke feiten werden zij [tot de eeuwige verdoemenis] veroordeeld? Voor*

4) De meest eenvoudige organismen hebben simpele reflexen waarmee direct op een stimulus van de fysieke omgeving wordt gereageerd. Een meer ontwikkeld organisme is in staat stimuli te verwerken en zijn gedrag op een deterministische wijze bepalen, niet alleen in termen van het medium waarin het zich bevindt, maar ook van de herinnerde informatie. Maar dit is niet zelfbewust, als bij mensen, die zich al of niet kunnen aanpassen aan het gedragsmodel (de Tien Geboden), dat hen niet dwingend wordt aangereikt. De vrijblijvende taak van een mens is om zichzelf te ontwikkelen in relatie tot zijn medeschepselen, in zijn relatie tot God, en in relatie tot zichzelf, ten bate van zijn ziel die tot heiligheid is geroepen (Hebr. ‘kedusha’).

5) De heilige Francisca Romana (1384-1440) is stichteres geweest van de Oblaten van Sint Benedictus. Zij was een telg uit het adellijke geslacht De Bussi. Zij stond bekend om haar vele wonderen, mystieke gaven en blijken van naastenliefde. Zij is de patrones van de stad Rome. Omdat zij veel contact met haar engelbewaarder had, werd zij door Paus Pius XI (1922-39) uitgeroepen tot de beschermheilige van de automobilisten. Zij is in de Francesca Romana kerk begraven, naast het Forum Romanum. Ieder jaar vindt hier op 9 maart een wijding van voertuigen plaats.

*onder andere schuldige verlangens, alhoewel die niet altijd werden uitgevoerd.”*⁶⁾ De filmindustrie heeft dat goed weten uit te buiten; zij heeft de onbeteugelde fantasieën tot ware kunst verheven. Vooral nadat de TV de huiskamers was binnengedrongen, is de innerlijke morele perversiteit tot grote hoogten gestegen, die tot gruwelijke misstanden aanleiding heeft gegeven. Immers, de fantasie en de daad staan niet los van elkaar. De mens denkt niet alleen, maar is ook in staat om tegen elkaar af te wegen van wat in zijn binnenste leeft. Het zij gezegd: als bij een dier kan ook de onnadenkende mens ‘goed’ zijn. Maar dat is toch een trieste aangelegenheid die tekort doet aan zijn roeping God naderbij te komen!

Over de uniciteit van ons menszijn heeft de vooraanstaande na-oorlogse Nederlandse psychiater Herman van Praag, interessante dingen gezegd, sprekend vanuit zijn Joodse achtergrond:⁷⁾

«« *Vraag*: Religie wordt vaak in één adem genoemd met moreel besef. Dat chimpansees beschikken over een zekere mate van moraliteit zou bewijzen dat onze moraal evolutionair is gegroeid. Er loopt een lijn van moraal bij dieren naar de moraal bij mensen.

Van Praag: Ik zie hier vooral verschillen. Natuurlijk, er zijn zonder twijfel morele aandriften bij bepaalde typen apen, maar er gaapt een diepe kloof tussen de menselijke moraal en de moraal in de dierenwereld. De evolutionaire, doorgaande lijn die men veronderstelt, is in feite een stippelijntje. Vergelijk het met een paar bakstenen en het paleis op de Dam. Goed, die stenen zijn noodzakelijk; een voorwaarde sine qua non. Het paleis bestaat uit dergelijke stenen. Maar als je een directe relatie aanneemt tussen een paar stenen en een paleis, misken je het genie dat besloten ligt in een hoogstaand architectonisch ontwerp. Zo vinden we bij sommige dieren rudimentaire morele elementen, maar die staan in geen verhouding tot het menselijke morele besef. Moraliteit bevindt zich niet alleen op het niveau van gevoel en intuïtie, maar kreeg een fijnzinnig complement, een ontvouwing en toespitsing [die eveneens vorm heeft gekregen] in religieuze en levensbeschouwelijke tradities. »»

De zonde der engelen

De zonde van de engelen was onherstelbaar omdat de onveranderlijkheid van hun natuur hen geen spijt kon doen hebben ten aanzien van een eenmaal gekozen richting, ongeacht de consequenties. Maar de wil van mensen is van nature veranderlijk, zodat ze niet alleen in staat zijn verschillende dingen te kiezen, goed of kwaad, maar ze kunnen ook de ingeslagen weg verlaten ten gunste van een andere. Deze veranderlijkheid van de wil blijft in de mens bestaan zolang hij in zijn lichaam verblijft dat aan verandering is onderworpen. Zodra de ziel van het lichaam wordt gescheiden, zal het dezelfde onveranderlijkheid bezitten die een engel van nature bezit, zodat na intrede van de dood de ziel onberouwlijk is en niet meer van goed naar kwaad kan gaan of van kwaad naar goed.

Thomas van Aquino: “De rationibus fidei contra Saracenos” (hfst. 5)

Hoe opmerkelijk dat in de overdrachtelijke betekenis van het Hebreeuwse ‘panim’, dat ‘aangezicht’ betekent, de betekenis van intentie ligt opgesloten, zoals uit 2 Kronieken 32:2 blijkt. In de intentie van ons aangezicht openbaart zich voor Gods aange-

6) In de Joodse ethiek van de Haredi-orthodoxen zou God (die in het hart ziet!) zondige verlangens die niet in praktijk worden gebracht, om welke reden dan ook, niet veroordelen, hetgeen volledig in strijd is met de Christelijke leer.

7) “God, Religie en ons brein – in gesprek met psychiater Herman M. van Praag” van Tjerk de Reus – uitgeverij Kok, Kampen # 2011 (p. 162).

zicht onze vrije wil, voor God die niet alleen de daad ziet maar ook de samenhangende omstandigheden. Alleen Hij kan ze vanuit zijn opperste gerechtigheid tegen elkaar afwegen, en onder bepaalde voorwaarden wenst Hij de overtreding te vergeven. Maar wel met de restrictie dat als wij iets verkeerd doen, wellicht uit domheid, ons berouw slechts vergeving verkrijgt indien dat met het vaste voornemen samenvalt zulks niet opnieuw te doen. Dat type berouw zullen voor Jezus en zijn Hemelse Vader welgevallig zijn, en dat telkens weer opnieuw, zelfs als Zij voorzien dat dit geen vrucht zal dragen! *“Heer, hoe vaak moet ik mijn broeder vergeven als hij mij iets misdoet? Tot zeven keer toe? Jezus antwoordde: Niet tot zeven keer toe, zeg Ik je, maar tot zeventig maal zeven keer toe.”* (Mt. 18:21-22) God weet heus wel dat de mens zwak is en veranderlijk. Desondanks zal Hij nooit nalaten te vergeven (Mt. 18:21-22) en zal Hij onze zin naar zelfperfectie blijven zegenen, dat soms leidt naar één stap vooruit en twee achteruit. De morele vervolmaking zou ons gedurig moeten bezighouden. Dan zullen we twee stappen vooruit kunnen gaan en één achteruit. In de tien scheppingsgezegden binnen de zes scheppingsdagen tellen Gods zegeningen als scheppingsdaden! Slechts door zegening kan de schepping, kunnen wij, op een hoger plan geraken, volgens het dictaat *“Wees volmaakt zoals jullie hemelse Vader volmaakt is.”* (Mt. 5:48, Lev. 19:2) - een volmaaktheid die in deze bedeling een schone droom blijft.⁸⁾ Het *“Uw Rijk kome”* zou een zuchtend smeken moeten zijn vol van ‘kavanah’ en geen routinematig gedreun.

De Psychologie van het Kwaad

Fjodor Dostojevski is een beroemd schrijver uit de Russische literatuur. Zijn eerste roman uit 1866 was *“Schuld en Boete”* (misdad en straf in het Russisch), die over de psychologie van het kwaad gaat. Zeventien jaar voordien werd hij gearresteerd en ter dood veroordeeld middels een vuurpeloton. Net voor het moment van executie kreeg hij gratie en moest hij vier jaar dwangarbeid doen in Siberië. Daarna ging hij in militaire dienst en werd nog een aantal jaren naar Kazachstan gestuurd. Zijn boeken getuigen van de verschrikkingen die hij in de werkkampen beleefde. Zijn Siberische tijd gebruikte Dostojevski om vanuit een Atheïstisch standpunt het Christendom te onderzoeken; het Nieuwe Testament was de enige literatuur waarover hij kon beschikken. Uiteindelijk verzoende hij zich met het Christelijk geloof. Later schreef hij de betekenisvolle zin: *“Het is niet als een kind dat ik geloof en Jezus Christus belijdt. Mijn hosanna komt voort uit de laaiende vuuroven van twijfel”*. (notieboek 1880-81) Een ander opmerkelijk citaat komt uit *“De Bezetene”*: *“De mens is ongelukkig omdat hij niet weet dat hij gelukkig is. Dat is het enige.”* Als er een was die met recht over schuld en boete mocht schrijven dan was het Dostojevski.

3 – Zolang er Leven is, is er Hoop

Jeremia 3:21 luidt: *“Hoor, op de kale heuvels klinkt wenend smeken van de kinderen Israëls [beeld van eenieder persoonlijk], omdat zij hun weg verkeerd gekozen hebben.”* Omdat zij hun weg verkeerd gekozen hebben, in het Hebreeuws: *“ki hè’ èvoe et dar-kam”*. Vertalen we dit laatste letterlijk, dan zien we *“omdat zij hun weg hebben afgebogen”*. De grondbetekenis van de woordstam ‘aváh’ (waar èvoe van is afgeleid) is wegbuigen, afwijken. In dat wenend smeken klinkt berouw. In de aanvaarding van dat berouw zal God zijn aangezicht naar ons ‘toekeren’ (pana, waar panim van is afgeleid), zodat wij Hem iets beter kunnen leren kennen en in een voortgaand proces waarin we Hem steeds beter leren kennen. Maar als wij geen berouw tonen en in ons foute gedrag

8) Bedeling duidt op het feit dat God de heilsgeschiedenis in tijdperken indeelt. Als een tijdseenheid overgaat in een andere, zullen een aantal kenmerken behouden blijven, weer andere verdwijnen en nieuwe zullen worden toegevoegd.

volharden, zal God zijn aangezicht van ons 'afkeren' (wederom pana), een term waarin afwijzing ligt opgesloten, zoals in Psalm 132:10. (Mt. 13:12) Dan ervaren wij Gods toorn. Maar Gods toorn verschilt van mensen, want zijn reactie is er altijd op gericht om de mens naar zich toe te brengen. De bekende chassidische Jood Abraham Joshua Heschel (1907-'72) vertelt dat de strafdreigementen een van de meest opvallende kenmerken is van het profetisch getuigenis, zoals uiteengezet in zijn boek "De Profeten" (hfst. 10). En gaat hij verder:

«« Straf heeft drie doelstellingen: vergelding, afschrikking en correctie. Het goddelijke oogmerk is volgens de profeten niet allereerst 'vergelding', om straf uit te delen als reactie op een overtreding; maar wil eerder afschrikwekkend zijn, zodat uit angst voor straf een overtreding wordt voorkomen; en correctief waar het middel der kwelling tot herstel, tot veredeling en reiniging voert: God wenst geen vernietiging maar reiniging. (cf. Jes. 27:7-8; 28:29) »»

Het opvoedkundig aspect van straf is correctief of herstellend. In het grote geheel der dingen moet alles met elkaar in evenwicht zijn, elkaar aanvullen of in harmonie zijn. Iedere actie ontlokt een tegenactie; 1 Petrus 3:21 spreekt van antitype ofwel tegenactie. Actie en reactie zijn de essentie van trilling, die altijd evenwicht zoekt. We kunnen nog verder gaan en zeggen dat evenwicht het kenmerkend aspect is van het scheppingswerk, wat verklaart waarom elke overtreding om compensatie vraagt. Het onrechtvaardige lijden aan de ene kant van het spectrum, omdat onrecht altijd lijden veroorzaakt, moet worden gecompenseerd door een tegeneffect, misschien elders of later, misschien aan de andere kant van de aarde waar een storm beukt in antwoord op een of ander afschuwwekkend misdrijf. (JNSR 4-3-2003) Wellicht wordt als middel ter verzoening iemand anders door plaatsvervangend lijden getroffen. *"De blindheid bij enigen zal altijd door andermans lijden worden gecompenseerd: door anderen zullen die enkelen gered worden [doordat hun harten worden opengebroken]."* (JNSR 13-7-2008)

Hoe kan een afwijzing voor toenadering zorgen? De kwaaddoener, die zichzelf altijd verontschuldigt, zal geen berouw tonen, zal inderdaad verminderd toerekeningsvatbaar zijn vanuit het steeds minder 'kennen', hetgeen paradoxaal genoeg de weg tot berouw opent.⁹⁾ Wie zou ooit tot bekering kunnen komen als hij het werkelijke gewicht van zijn zonden kende? De boze mens zal door de ervaringen van het leven telkens worden uitgenodigd God te zoeken, al was het maar om uit zijn ellende te worden verlost. Abraham Heschel merkt op:¹⁰⁾

«« De hardheid van het hart is een conditie waarvan de betrokkene geen weet heeft. En omdat hij niet weet wat hem mankeert ligt het berouw dat tot herstel leidt buiten bereik. Als echter de hardheid van 'bovenuit' wordt gedecreteerd,

9) In Jesaja 6:10-13 staat dat de geest van het volk wordt verhard, de oren doof gemaakt en de ogen gesloten opdat het niet begrijpt en zich niet bekeert, maar er staat ook dat dit gebeurt ter bewaring is van een heilige rest. Blijkbaar was het volk zo weerbarstig geworden dat er voor God niets anders meer opzat. Hier dient men wel onderscheid te maken tussen de wijze waarop God omgaat met volken en individuen. Dit citaat zouden we evengoed op de eindtijd kunnen toepassen, waarbij de Kerk in verval zal zijn geraakt en de ware dienaren van God elkaar in de Restkerk vinden. Daar het niet naar de hemelse boodschappen heeft willen luisteren, wordt het kerkinstituut in die tijd door God aan zijn lot overgelaten. De specifieke eindtijdboodschappen vingen aan met de boodschap van La Salette in 1846 en zijn sindsdien tot een ware vloed aangezwollen. Edoch, de Kerk van Rome bleef daar doof en blind voor. In 1851 werd de verschijning van La Salette door Paus Pius IX erkend maar direct na zijn overlijden in 1878 werd die boodschap op de index van verboden boeken gezet! Dit is slechts het eerste van een hele reeks soortgelijke incidenten die zich in de Kerk hebben voorgedaan.

10) "De Profeten" van Abraham Joshua Heschel (hfst. 10, Kastijding genaamd).

neemt God de verantwoording op zich. Hij slaat neer en richt weer op, wat tot een herleving van ontvankelijkheid voert. Het schijnt dat de enige weg om tot genezing van gewilde hardheid te komen eruit bestaat deze absoluut te maken. Als de verharding nog niet extreem is en samengaat met obstinate verwaandheid, zoekt de mens geen uitweg. Indien de hardheid alomvattend is dan wordt het wanhoop, dan is het met die eigenwaan gedaan. Vanuit diepe wanhoop, vanuit onmacht tot geloof te komen, daaruit ontspringt het gebed! »»

Na de lang verbeide gebeurtenis van de innerlijke verlichting van het geweten zal God een tweede poging wagen om de koppigen alsnog voor zich te winnen, maar nu door ze in opperste wanhoop te brengen, want dan is het met de trots gedaan, en dat is een van de functies van de Drie Dagen Duisternis, die als oorsprong een natuurlijke oorzaak hebben maar ook een bovennatuurlijke, reden waarom er een duisternis heerst zoals sinds het begin der Aarde nooit heeft bestaan. Iedereen wordt dan volledig en onweerstaanbaar op zichzelf teruggeworpen. Direct na die dagen zal de 'opname' van de levenden zijn, en komt Gods cataclystisch oordeel over de Aarde.

Waarom kon God Lucifer Niet Vergeven?

Engelen werden als perfecte wezens geschapen met een vrije wil en geweten. Lucifer is de bedenker van de leugen, die de degeneratie van de levensgeest veroorzaakt. Terwijl hijzelf in een toestand van verdrukking verkeert, is Lucifer een tegenstander en verstoorder van het ware leven. Aldus heeft hij de dood verspreid onder de mensen en de gevallen engelen om de grootste van allen te zijn, om hun onbetwiste leider te zijn [met als doel de mensen in een zeer miserabele toestand onder hem te brengen, in plaats van dat zij superieur aan hem zouden zijn]. Aan hem en zijn volgelingen wordt geen vergiffenis verleend omdat er geen onvolkomenheid of onwetendheid in hen aanwezig was.

Een TikTok gebaseerd op de super.AI (kunstmatige intelligentie) antwoorddienst (23 dec. 2022)

De zalige Anna Maria Taigi (1769-1837) is de bekendste zieneres van de Drie Dagen der Duisternis. Zij voorspelt dat tijdens die dagen en nachten een absolute duisternis de hele aarde bedekt waarin "alle vijanden van de Kerk zullen omkomen". De onwilligen die in zondige activiteiten zijn verwickeld, New Age, enz., zullen echter nog steeds de kans krijgen om zich te bekeren en gered te worden. Anna Taigi ziet deze gebeurtenis als volgt: (Privé Profetieën # 1863)

«« Er zal over de hele aarde een intense duisternis komen die drie dagen en drie nachten aanhoudt. Er kan niets gezien worden, en de lucht zal beladen zijn met pestilentie die voornamelijk, maar niet alleen, de vijanden der religie zal opeisen. Het zal tijdens deze duisternis onmogelijk zijn om kunstmatige verlichting te gebruiken, behalve gezegende kaarsen. Wie uit nieuwsgierigheid zijn raam opent om naar buiten te kijken, of zijn huis verlaat, zal ter plekke dood neervallen. Gedurende deze drie dagen moeten de mensen thuis blijven, de rozenkrans bidden en om Gods genade smeken. Alle vijanden van de Kerk, of ze nu bekend of onbekend zijn, zullen tijdens die universele duisternis overal ter wereld omkomen, met uitzondering van enkelen die God spoedig zal bekeren. De lucht zal door demonen worden besmet die onder allerlei afschuwelijke vormen verschijnen. »»

Marie-Julie Jahenny (1850-1941), bekend als de Bretonse stigmaticus, gaat dieper in op de Drie Dagen Duisternis. Ze zegt dat het zal plaatsvinden op een donderdag, vrijdag en zaterdag alsdan de hele Hel zal zijn losgelaten om toe te slaan op degenen die zich buiten hun huizen bevinden zonder een brandende gezegende pure waskaars.

Deze kaarsen zullen op wonderbaarlijke wijze al die tijd blijven branden, maar weigeren licht te geven in de huizen van de goddelozen. Er is ook het Boek der Waarheid, dat deze dagen expliciet en impliciet vermeldt, volgens de boodschappen van Jezus:

«« De zon zal verdwijnen totdat tenslotte drie dagen lang geen licht meer op de aarde schijnt. Het enige licht zal dat zijn dat van de Waarheid komt. En op de vierde dag zal de hemel openbarsten en zal het licht – zoals je nooit voor mogelijk had gehouden – uit de hemel stromen. Dan zal Ik door elke persoon in elk land tegelijkertijd worden gezien, in al mijn Glorie, terwijl Ik kom om het Koninkrijk terug te eisen dat Mij door mijn Vader beloofd werd. »» (24 okt. 2014)

«« Voor degenen die ervoor kiezen om in valse goden te geloven en de Drie-eene God niet erkennen, zal het niet makkelijk zijn Mij te accepteren, want jullie hebben Mij altijd afgewezen. Toch zal Ik jullie naar Mij toetrekken en omhelzen. De kracht van God zal over je neerdalen, door de gave van de Heilige Geest, en je zult het moeilijk vinden Mij de rug toe te keren. Dus van al degenen die Mij zien, inclusief degenen die Mij in dit leven hebben afgewezen, zullen in dat stadium de meesten van jullie de Waarheid beseffen. Je zult toestaan dat Ik je in mijn Heilige Armen trek. Dan zal Ik jullie allen in een moment, in een oogwenk, in mijn Nieuwe Koninkrijk opheffen. En dan zal het begin van het einde aanvangen. De zielen die het Beest [de Antichrist] hebben verafgood en die zich met lichaam, geest en ziel aan Satan hebben overgegeven, en die zijn gewillige agenten werden, kunnen nergens heen, kunnen zich nergens verbergen en zullen zonder enige hulp worden achtergelaten, want Satan zal ze verlaten hebben. Want tegen die tijd zal Satan in de afgrond worden geworpen en op hetzelfde moment zal zijn macht volledig ophouden. Tegen die zielen zeg Ik dit. Zelfs in dat stadium zal Ik je Barmhartigheid tonen. Je moet Mij aanroepen en zeggen: “Jezus, help mij. Jezus, vergeef me voor al mijn zonden.” ... en Ik zal jou ook naar mijn Nieuwe Paradijs tillen. Ik zal elke ziel redden die Mij aanroept net voordat de hemel sluit; de bergen instorten en de zee de aarde overstroomt. En dan verdwijnen de hemelen samen met de oude aarde. Mijn Nieuwe Paradijs zal oprijzen, de nieuwe hemel en Aarde, net zoals het voor Adam en Eva werd geschapen, en iedereen zal zich verheugen. Want dat zal de grootste dag zijn sinds God Adam en Eva schiep. Wanhoop nooit en onthoud nu mijn woorden aan jou. »» (13 juni 2014)

4 – Een Lamp voor mijn Voet is uw Woord

Het lijden dat men zichzelf aandoet is tot daaraan toe, maar het lijden dat de onschuldigen wordt aangedaan, is niet zomaar uit te leggen. Trouwens, er is ook een lijden zonder logica in termen van schuld en boete, zoals bepaalde ziektes of een stom auto-ongeluk met zware verwondingen. Hoe is het mogelijk dat God zoiets toelaat? Waarom dat lijden? Is dat geen ‘onrecht’ om met gebalde vuist te schudden? Het enige wat rest, is te geloven dat het op een of andere manier ten goede werkt. Anders zou God niet de God van Liefde en absolute rechtvaardigheid kunnen zijn. Ook Job worstelde met dat probleem. In hoofdstuk 28 van het gelijknamige boek komt hij tot de slotsom dat de wijsheid – over het kennen van de betekenis van het lijden en het onrecht dat de mens ondergaat – verborgen is voor al wat leeft. (vers 21) Ten slotte laat God de mens weten (vers 28): “*Wijsheid? Wijsheid is God vrezen [in de zin van ontzag hebben voor] en het kwaad ontlopen*”, wat aansluit bij het eerste vers van het boek, waarin staat dat deze Job iemand was die “*God vreesde en zich verre hield van het kwaad*”.

Alles wat een mens doet dient erop gericht te zijn om dichterbij God te komen, om een glans van zijn glorie te mogen aanschouwen. Hij moet zich inspannen om de muren die hem nog van de Vader scheiden omlaag te halen. Door de God die veraf is

worden wij gedwongen, indien wij een welgevallig leven willen leiden, uit geloof te leven. En dan, steeds meer, zal God zich aan ons openbaren. Het is dus eerst geloven en dan zien. In de Hemel hoeven wij niet uit geloof te leven, want dan ‘zien’ we, dan is God nabij en ons geluk voltooid, volgens het woord van de psalmist: *“Mijn geluk – dat is Gods nabijheid.”* (Ps. 73:28) Hier op aarde leeft de mens uit geloof, opdat de beweging van zijn hart openbaar worde, niet alleen ten aanzien van God, maar ook ten aanzien van zichzelf. In tegenstelling tot de gangbare opinie, bepalen wij de inrichting van ons leven niet door het intellect, maar door het hart, wat het beeld is van ons emotioneel centrum, waaruit onze intenties komen – ten goede of ten kwade. Zo klaagt God bij monde van de profeet: *“Ze naderen Mij wel met de mond en eren Mij wel met de lippen, maar hun hart is verre van Mij.”* (Jes. 29:13)

Wij, die de beschikking hebben over Gods Woord, moeten daarbij niet trachten onszelf tot wet te zijn, maar deze als richtsnoer nemen, naar het woord van de psalmist:

«« Een lamp voor mijn voet is uw Woord, een schijnend licht op mijn pad. Ik zwoer – en ik zal het gestand doen – mij aan Uw rechtsorde te houden. Ik ben wél ten diepste verslagen; geef, Heer, naar uw woord, mij nieuw leven. Heer, aanvaard wat ik als dank U toezeg: leer mij dan wat Uw rechtsorde is. »» (Ps. 119:105-106)

Gods Woord beschijnt als bij een schijnwerper telkens een stukje van de waarheid en zijn rechtsorde. Het is pas in de Hemel dat alles zich schaduwloos, zonder vlek of rimpel, voor ons uitstalt. Alles kan dan met één blik worden overzien. In ons tranendal hier is ons kennen altijd ten dele. In het onderricht van een messiaans Joodse organisatie benadert men dat probleem als volgt: ¹¹⁾

«« Het besef dat we God niet duidelijk [in al zijn aspecten] zien, noopt tot nederigheid en maant tot voorzichtigheid in het bekritisieren van andermans theologische ideeën en godservaringen. Iemand kan een aspect van de Almachtige hebben waargenomen dat ons ontgaat, of wij kunnen een openbaring hebben ontdekt die hen onthouden is. Geen van beiden kan kwalijk worden genomen dat het hele plaatje niet wordt overzien. In deze wereld ontbreekt het totaalbeeld. Jezus vertelde de schriftgeleerden uit zijn tijd: *“Zijn stem hebt gij nimmer gehoord, noch Zijn gestalte gezien.”* (Joh. 5:37) Daarom gaat een echte waardering van Gods grootheid nooit samen met godsdienstige arrogantie. »»

Niettegenstaande zegt de Heer tot Jozua, die de volksmenigte het Beloofde Land binnenleidde, hij die het beeld van Jezus is (de Griekse schrijfwijze van Jozua is hetzelfde als voor Jezus), dat eenieder de hele Wet moet volgen, een onmogelijke eis dus – die alleen in Jezus Messias kon worden volbracht. Wij begrijpen niet en kunnen niet begrijpen wat de hele Wet inhoudt, en toch staat er geschreven:

«« Wees zeer sterk en moedig en onderhoud nauwkeurig ‘heel de Wet’ die mijn dienaar Mozes u gegeven heeft. Wijk daar niet van af, naar rechts noch naar links; dan zal het u goed gaan, waar u ook gaat. Nooit moet u ophouden in dit wetboek te lezen [het wetboek was toen het begin van wat onze Bijbel moest worden]. U moet het dag en nacht in gedachten houden en u moet alles wat daarin geschreven staat nauwkeurig volbrengen. Dan zult u voorspoed en geluk kennen in al wat u doet. »» (Joz. 1:7-8)

Tot slot mogen we zeggen dat het Christelijk leven niet begint met een doorgronding van de waarheid of vanuit een verstandelijke oogpunt een belangrijk leerstuk begrijp-

11) First Fruits of Zion: The Weekly eDrash, 3 mei 2016.

pen, maar het begint met een opengaan van de ogen van het hart. Nog nooit is iemand bekeerd en gered op uitsluitend een verstandelijke beredenering. Aanvaarding is het sleutelwoord, niet kennis, voor het ongedwongen kiezen voor God, die ons tot een liefdesrelatie heeft geroepen. Pas later komt de verdieping van onze kennis aan bod. Hij is als de bruidegom uit het Hooglied die verlangend uitziet naar zijn bruid. Zolang er leven is, is er hoop, is er hoop voor elkeen en ieder van ons die God onvolledig kent, of zelfs helemaal niet, om via de gebogen weg van Gods lankmoedigheid verheven te worden. Het is een omweg, en dat vergt geduld, vooreerst van God die als geen ander alle misstappen en de door een mens geleden kwellingen overziet.

Het Koninkrijk Gods

*Uit de stronk van Jesse schiet een telg op,
een scheut van zijn wortels komt tot bloei.
De geest van de Heer rust op Hem,
een geest van wijsheid en inzicht,
een geest van beleid en sterkte,
een geest van kennis en ontzag voor de Heer.
Hij ademt ontzag voor de Heer.
Hij spreekt geen recht naar uiterlijke schijn
en Hij doet geen uitspraak op grond van loze geruchten;
Hij geeft de geringen hun recht
en de armen in het land krijgen een eerlijk vonnis.
Hij kastijdt de verdrukkers met de roede van zijn mond
en de kwaden doodt Hij met de adem van zijn lippen.
Gerechtigheid draagt hij als een gordel om zijn lendenen,
en trouw als een gordel om zijn heupen.
De wolf en het lam wonen samen,
de panter vlijt zich neer naast het bokje,
het kalf en de leeuw weiden samen:
een kleine jongen kan ze hoeden.
De koe en de berin sluiten vriendschap,
hun jongen liggen bijeen.
De leeuw eet stro, net als de os.
De zuigeling speelt bij het hol van de adder,
het kind strekt zijn hand uit naar het nest van de slang.
Niemand doet nog kwaad
of handelt nog verderfelijk op heel mijn heilige berg,
want de kennis van de Heer vervult het hele land,
zoals het water de gehele zeebodem bedekt.*

Jesaja 11:1-9

APPENDIX

Uit de Boodschappen van het Boek der Waarheid

Het Boek der Waarheid bevat een serie hemelse boodschappen, die ontvangen zijn door een getrouwde vrouw en moeder van een jonge familie, die in Ierland woont. Zij staat bekend als **Maria Goddelijke Barmhartigheid**. Haar boodschappen begonnen in november 2010, en ten tijde van het schrijven van dit artikel kwamen er nog steeds nieuwe bij.

God de Vader:

Ik schonk jullie de vrije wil, maar jullie hebben die misbruikt

• 11 juni 2014

Ik heb jullie door de profeten onderwezen. Ik heb jullie de gave van de vrije wil geschonken, maar jullie hebben die misbruikt om je eigen lusten en wensen te botvieren. De gave van de vrije wil heeft een tweeledig doel – jullie keuzevrijheid te geven, zodat jullie niet uit angst tot Mij komen, maar uit liefde; en om de macht van de duivel te breken. Het is vooral jullie vrije wil waar Satan het op gemunt heeft en hij zal iedere list gebruiken om je zover te krijgen dat je dat aan hem overhandigt. Als zielen dat doen, door de zonde van trots, New Age praktijken en het occulte, worden ze door de boze tot slavernij gebracht (waardoor ze niet of nauwelijks nog voor het goede kunnen kiezen). Hij zal dan in de zielen, die hem hun vrije wil overhandigen, ieder van zijn eigen karaktertrekken manifesteren. Je kunt ze aan hun gedrag herkennen. Maar het zekerste teken dat hun vrije wil aan de boze is gegeven, is wel dat deze zielen mijn Zoon Jezus Christus voortdurend in het openbaar trachten te bespotten, alsmede zijn Moeder, de Onbevleete Maagd Maria, de Moeder van de Wereld. Aan beiden heeft Satan grote hekel.

Indien jullie in plaats daarvan de door Mij ontvangen vrije wil voor het welzijn van je ziel gebruikt en om elkaar lief te hebben, is dat een krachtig middel om Satans macht te verzwakken. Maar die zielen, die Mij door mijn Zoon Jezus Christus het geschenk van hun 'vrije wil' geven, brengen mij het machtigste geschenk dat bestaat. (zie kruis-tochtgebed 123) Het zal dankzij deze zielen zijn dat Ik de boze zal verslaan en het middel krijgen om de zielen te redden die volledig van Mij gescheiden zijn. Commentaar: Indien iemand zijn vrije wil aan God schenkt, zal Hij in die persoon ieder van Zijn eigen karaktertrekken manifesteren.

Dat is mijn belofte. Ik zal de zielen van zelfs de meest hopeloze gevallen redden dankzij de opofferingen van degenen die Mij door mijn Zoon Jezus Christus dit geschenk geven van hun vrije wil.



Jesus: Over de Staat van Genade en de Vergeving van Zonden

• 21 December 2011

Mijn liefste dochter, Ik ben het,

Vanavond kom Ik troost geven aan zondaars die denken dat zij niet waardig zijn om voor Mij te staan. Ik richt Mij tot jullie allen, arme gekwelde zielen die denken dat jullie zonden zo weezinwekkend zijn dat Ik jullie niet zou kunnen vergeven. Hoe vergissen jullie je. Weten jullie niet dat er niet één zonde is die Ik niet vergeven kan. Waarom zijn jullie zo bang? Weten jullie niet dat zelfs de allerzwaarste zonde van moord vergeven kan worden? Alle zonden kunnen en zullen vergeven worden indien oprecht en hartgrondig berouw wordt getoond.

Ik wacht. Open jullie harten voor Mij. Verlaat jullie op Mij. Ik ben waarschijnlijk de enige echte vriend die jullie hebben aan wie je alles kunt zeggen zonder dat het Mij shockeert.

Zonde is een onontkoombaar feit in het leven. Zeer weinig zielen, evenmin uitverkoren zielen, kunnen voor onbepaalde tijd in staat van genade blijven.

Heb nooit het gevoel alsof jullie die zonden niet kunnen opbiechten, ongeacht de ernst van de gepleegde feiten. Indien jullie Mij vrezen en de rug naar Mij blijven toekeren, zullen jullie je nog verder van Mij verwijderen. Veel van Mijn kinderen voelen zich Mijn liefde onwaardig. Toch bemin Ik iedereen, zelfs de verharde zondaars. Ik verschoon de zonde niet. Dat zou Ik nooit kunnen doen. Maar Ik bemin de zondaar.

Het was om de zonde dat Ik als Verlosser in jullie wereld werd gezonden zodat je vergeven kon worden. Om te worden vergeven moeten jullie om vergeving vragen. Als je vergeving zoekt moet je eerst nederig worden. Want zonder nederigheid is er geen oprecht berouw.

Ik, jullie Verlosser, smeeek jullie om erbij stil te staan hoe jullie je leven leiden. Of jullie beminnen God door daden van naastenliefde of je doet dat niet. Jullie hoeven Mij niet te kennen om Mij te beminnen, kinderen. Door jullie werken, jullie liefde voor elkaar, de vriendelijkheid en edelmoedigheid die jullie voor anderen hebben, bewijzen jullie je liefde voor Mij zonder het te beseffen. Het zal ook door de nederigheid van hart zijn als jullie oprecht berouw tonen voor alles wat je in je leven hebt misdaan dat jullie je liefde voor Mij tonen. Hoe anders denk je zou je dicht bij mijn hart kunnen komen?

Jullie moeten nooit bang zijn Mij te benaderen. Ik ben nooit ver weg. Kom nu tot Mij zodat Ik jullie ziel kan voeden en de vrede geven waar je zo naar hunkert.

Jullie geliefde Jezus

